

Sagen fremme i Finansudvalget, sagde, at jeg syntes, at det var rigtigst at give en Gave til disse Folk i den Anledning. Dernæst dvælede det ærede Medlem ved Forslaget med Hensyn til de gamle Krigere. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at det foreliggende Forslag jo ikke er noget Surrogat for det Forslag vedrørende de gamle Krigere, som vi nu have liggende i Finansudvalget, thi dette Forslag er et Forslag til en Understøttelseslovgivning, til en ren og skær Understøttelse, medens det her foreliggende Lovforslag ikke gaar ud paa nogen Understøttelse. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa selve Forslaget om Understøttelse til gamle Krigere, men blot ganske kort sige, hvad jeg har sagt tidligere, at dette Lovforslag har den Skavank, at det ikke giver de gamle Krigere noget, men giver til Kommunekasserne. Jeg gaar nemlig ud fra, at de gamle Krigere, som lide Nød, og som ikke ere straffede, have maattet ty til Alderdomsunderstøttelsen, og hvis Alderdomsunderstøttelse ikke har kunnet gives til saadanne Mænd, som lide Nød, maa det være en stor Fejl ved Alderdomsunderstøttelsesloven. Jeg gaar altsaa ud fra, at de have søgt til Alderdomsunderstøttelsen, og i saa Tilfælde vilde den Understøttelse, man vilde give de gamle Krigere, komme Kommunerne til gode; men det kan jo ikke være Formaalet med en Lovgivning, som skal hjælpe gamle Krigere. Imidlertid har jeg kun ganske kort villet nævne dette men skal ellers lade dette Lovforslag gaa sin Gang. Det, der her omhandles, er, som sagt, et helt andet Lovforslag, ikke et Understøttelseslovforslag, men et Lovforslag om en Hædersgave. Nu er det blevet sagt af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen), at selv om man vedtog det foreliggende Forslag, var det andet Lovforslag lige paatrængende. Ja, men dette kan dog kun gælde for Fremtiden, thi i Aar kan det da ikke være lige paatrængende; naar det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, kan det andet da ikke være lige paatrængende, thi de vedkommende faa jo da de 100 Kr., som ingen kan tage fra dem. Saa er der ogsaa den Fordel ved nærværende Forslag, at saa faa vi een Gang for alle optalt, hvor mange der kunne komme i Betragtning efter det andet Lovforslag. Vi have en Beregning, hvorefter det skal være 16,000 Personer, men der er vist adskillige Medlemmer, der nære nogen Tvivl om, hvorvidt dette Tal ogsaa er rigtig. Al Respekt i øvrigt for Statistisk Bureaus Tal tror jeg nok, at man har Ret til at nære nogen Tvivl derom. Men bliver

Lovforslaget her gennemført, kommer man til et Tal, som man kan holde sig noget til. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage) anførte mod dette Lovforslag, at vi, hvis vi vedtog det, i sin Tid ogsaa maatte gaa med til en Gave til Deltagerne i Krigen 1864. Ja, selvfølgelig! Jeg tror ganske vist, at hvis vi faa dette Lovforslag vedtaget, og der, naar vi komme 16 Aar frem, atter bliver 50 Aars Jubilæum, vil den Tanke komme op om ogsaa at give de Folk, som have deltaget i Kampen i 1864, en Hædersgave. Det ser jeg ingen Ulykke i. Naar det ærede Medlem talte om at spare og om Finanslovens Underskud, vil jeg sige, at der er jo Penge i Statskassen, det kan ikke nytte at sige andet, vi ere ikke saa fattige, at vi ikke kunne give 1½ Million til dette Formaal, der er Penge nok dertil, der er ingenting i Vejen, vi kunne godt give de Penge, naar vi bare ville. Jeg vil ogsaa sige, at man ikke altid skal spare i en Husholdning. Der er et gammelt Ord, der siger, at der i en Husholdning skal fire Skilling til, nemlig en Tæreskilling, en Spareskilling, en Æresskilling og en Nøds-killing. Jeg vil da sige, at her er en Æresskilling, og det vil kun kunne klæde vor Statshusholdning godt, om vi ikke udelukkende talte om Spareskilling, Tæreskilling og Nøds-killing, men ogsaa en Gang imellem tænkte paa Æressgælden. Og her er virkelig Tale om en Æressgæld, som jeg nok tror, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds kunde have Glæde af at gaa med til — det havde jeg da tænkt mig.

Men den højtærede Finansminister vilde jo ikke gaa med til Lovforslaget, og det er ikke noget godt Tegn. Det ligger i Ministeriets Haand at modsætte sig Lovforslaget fuldt ud, og det synes jeg, man kan gaa ud fra, at det vil, naar den højtærede Minister udtalte, at han ikke sympatiserede med Forslaget. Den højtærede Minister kom med den Indvending, at Beløbet ikke var nævnt. Jo, det er nævnt af mig her, og der er intet i Vejen for at sætte et Beløb ind i Lovforslaget. Det kan altsaa ikke være af den Grund, han modsatte sig, men den væsentligste Indvending var ogsaa den, at det ikke var nyttigt og forstandigt at udgive disse Penge. Ja, jeg tror det er baade nyttigt og forstandigt. Jeg tror, det er nyttigt baade for Statens Skyld og for Folkets Skyld, som det virkelig lader til vil mindes Aaret 1848, og jeg tror, at det vil være særdeles nyttigt og forstandigt over for de Mænd,